

KOORGELEIDE

Uitgave van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond

nummer 6
september
2014

INHOUDSOPGAVE:

Prelude	1
Van het secretariaat	2
Feest van de Kruisverheffing	5
Interview met Rita Scheffers	7
Kind-Koor-Kerk	10
Nieuws VNK-Limburg	11
Vanaf de orgelbank	12
Toelichting bij de muziekbladen	13
DO-UT-DES-MUZIEKBLADEN	
Heiligdomsvaart Aken	17
Natuurlijk zingen	21
Het kruis als symbool	23
Gregoriaans	24
Activiteitenagenda	26
Onderscheiding	28

OMSLAG:

Een van de oude namen van Maria is *"Mater Misericordiae"*. (Moeder van Barmhartigheid.)

O.P.N. staat voor: "ora pro nobis." (Bid voor ons.)

De afbeelding illustreert: "Maria ten Hemelopneming", het feest op 15 augustus.

Het feest heette aanvankelijk "Dormitio Mariae" (= de ontslapping van Maria). Het feest werd vanaf de achtste eeuw de *"Tenhemelopneming van Maria"* genoemd.

De afbeelding is gemaakt door de Franse illustrator J.F.Beuzon werkzaam in de eerste helft van de twintigste eeuw.

REDACTIE:

Ad Voesten
Drs. E. Smeets
Marian Verstappen (secre.)

E-mail:
koorgeleide@gmail.com

Postadres:
Postbus 470, 6040 AL Roermond

PRELUDE

De zomervakantie is weer voorbij. Een periode van ogenschijnlijke rust. De kerkmusici echter, weten dat muziek geen vakantie kent. En geloof geen vakantie nodig heeft. Een periode van bezinning is misschien een betere omschrijving voor de tijd waarin de musici even niet aanwezig hoeven te zijn om de liturgie te dienen. En bezinnen is dan fijn. Even uit de hectiek van het vooruit plannen en het wekelijkse “moeten”. Even pas op de plaats maken en nadenken waar we naar toe gaan. “Quo vadis?” het thema van de Heiligdomsvaart 2014 in Susteren.

In deze vakantietijd hebben we ook gemerkt dat vele mensen blijdschap vinden in het musiceren en het beluisteren van muziek. Op vele concerten, podia en in kerkdiensten overal ter wereld deden we inspiratie op voor onze eigen leefomgeving. En bij thuiskomst vertellen we enthousiast wat we gehoord en gezien hebben. Dat enthousiasme is de drijfveer van de kerkmuziek. Anderen aansporen om samen muziek te maken. Muziek verbindt en verbreedt. En dat lijkt anno 2014 hard nodig te zijn!

In de vakantie is er ook aan Koorgeleide gewerkt. En heel misschien kunt u uit deze aflevering een klein beetje inspiratie en enthousiasme halen. Want zelfs de kleinste druppel water is nodig om een oceaan te vormen.

De redactie.

Het volgende nummer van Koorgeleide verschijnt eind december. Kopij kunt u inleveren vóór 15 november via **koorgeleide@gmail.com** of SGV in het bisdom Roermond, t.a.v. Koorgeleide, postbus 470, 6040 AL Roermond.

Een actueel adressenbestand is zowel voor u als voor ons van groot belang. Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan z.s.m. te melden aan mevrouw T. Simons-Veerkamp, haar e-mailadres:

treesveerkamp@home.nl

En anders per post: SGV in het bisdom Roermond, t.a.v. mevrouw T. Simons-Veerkamp, Postbus 470, 6040 AL Roermond.

VAN HET SECRETARIAAT

GROTE SAMENZANGAVOND. ZING MET ONS MEE!

Het is een bekend gezicht op de TV: een massaal zingende kerk. Niet zelden hoor je: 'Dat moet bij ons toch ook kunnen?'

Dat gaan we doen!

Op vrijdag 3 oktober a.s. van 19.00 tot 21.00 uur is in de Pancratiuskerk te Heerlen een **Grote Samenzangavond**. Alle koorzangers en ieder die graag zingt zijn van harte welkom om samen psalmen en liederen te zingen uit een brede christelijke traditie. Er zal veel gezongen worden uit het vertrouwde repertoire, her en der wordt tekst en uitleg gegeven bij een gezang, er worden twee gezangen ingestudeerd en er is mooi orgelspel.

Organisatie: Thomas van der Luit (orgelbegeleiding), Jaap Dekker (dirigent), pastoor Ed Smeets (tekst) en Jo Louppen (orgelsolo). Om de organisatie vlot te laten verlopen is aanmelding gewenst.

Aanmelding en info: ed.smeets@hetnet.nl.

VACATURES

Het Dameskoor van de parochie H. Martinus te Linne is op zoek naar een dirigent-organist. De repetitie is in beginsel op vrijdagavond. De H. Mis is op zaterdagavond om 19.15 uur. Inlichtingen: pastoor L.M.J. Creemers, tel. 0475-486250 of e-mail pastoor.creemers@parochiefederatie-maasbracht.nl.

Het kerkbestuur van de parochie O.L.Vrouw Onbevlekt Ontvangen te Pey zoekt per 1 maart 2015 een dirigent-organist voor de parochiekoren. Voor uitvoerige informatie over deze vacature zie de website van de parochie www.parochiepey.nl.

VERVOLGCURSUS GREGORIAANS

Op verzoek van veel deelnemers aan de Basis cursus Gregoriaans in Weert bieden we een vervolgcursus aan. Gekozen is voor acht zaterdagen met een soortgelijke invulling als de basis cursus. Er zal veel gezongen worden en al zingende wordt de eerder aangereikte theoretische kennis verder verdiept.

Voor deze vervolgcursus zullen de docenten van de basis cursus (Hans Heykers, Jo Louppen, Cyriel Tonnaer, pastoor Ed Smeets en Shunette Hildabrand) opnieuw benaderd worden.

De vervolgcursus is in eerste instantie bedoeld voor de deelnemers aan de basis cursus, maar ook andere gregoriaanszangers zijn van harte welkom.

De cursus vindt plaats op zaterdag 1, 8, 15, 22 en 29 november en op zaterdag 6, 13 en 20 december, telkens van 10.00 tot 12.30 uur. In de pauze is tegen een kleine vergoeding koffie en thee verkrijgbaar.

Locatie: Rick (Beekstraat 27, 6001 GG Weert). Kosten voor de gehele cursus: € 45,- (excl. koffie/thee). Cursusgeld te voldoen vóór de aanvang van de cursus op rekening NL 62 INGB 0001028074 t.n.v. Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond, onder vermelding van Vervolg cursus 2014 Weert.

Info en aanmelding (liefst vóór 1 oktober) bij pastoor E. Smeets (ed.smeets@hetnet.nl) of bij SGV Roermond (tel. 0475-386725 op werkdagen tussen 14.00 en 17.00 uur) (sgv@bisdom-roermond.nl)

De cursus kan enkel doorgang vinden bij voldoende aanmeldingen.

STUDIEDAG VOOR CANTORES

Om de cantores de gelegenheid te bieden de inmiddels uitgegeven studiemappen met gezangen voor de advent, de uitvaartliturgie, Hemelvaart en Pinksteren, Witte Donderdag en Sacramentsdag, Goede Vrijdag en het H. Hart en voor de Paaswake van nabij te leren kennen organiseert de Werkgroep Liturgische Muziek van de SGV-Roermond een studiedag voor cantores.

De studiedag wordt verzorgd door pastoor Ed Smeets en Ine Janssen-Widdershoven. Er zal veel tijd ingeruimd worden voor zang en stemgebruik.

Programma:

- 10.00 uur: stemvorming
- 10.30 uur: toelichting (Ed Smeets) en zingen uit de studiemappen (Ine Janssen-Widdershoven)
- 11.45 uur: koffiepauze
- 12.15 uur: vervolg toelichting en zingen uit de studiemappen
- 13.00 uur: tot 13.30 uur nazit en gelegenheid tot uitwisseling/gesprek (Ed Smeets)

- Datum: zaterdag 18 oktober 2014.
- Lokatie: bisdomgebouwen Swalmerstraat 100 Roermond.
- Aanmelding: SGV-Roermond
tel. 0475-386725 op werkdagen
tussen 14.00 en 17.00 uur of via
sgv@bisdom-roermond.nl.
- Kosten: € 10,- te voldoen via NL 62 INGB 0001028074 t.n.v. Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond o.v.v. studiedag cantor 2014 of contant betalen op 18 oktober.

De studiedag vindt doorgang bij minstens 10 aanmeldingen.

DAG VAN DE KERKMUZIEK

Na een eerste en geslaagde editie vorig jaar organiseert de SGV-Roermond in samenwerking met VNK-Limburg en het RICK-Weert op 12 oktober in Weert weer een **Dag van de Kerkmuziek**. Deze dag zal op dezelfde manier ingevuld worden als vorig jaar. Het wordt een feestelijke dag van ontmoeting met boeiende workshops als hoofdmoot van het programma.

Programma:

- 14.00 uur: Ontvangst en opening in het RICK (Beekstraat 27, centrum Weert)
- 14.30 uur: Workshops
- 15.30 uur: Pauze
- 16.00 uur: Workshops (vervolg)
- 17.00 uur: Einde workshops

17.30 uur: **Gezamenlijke gezongen slotviering in de St. Martinuskerk waarin mgr. R. Maessen, bisschoppelijk vicaris voor liturgie en kerkmuziek en voorzitter van SGV-Roermond voorgaat.**

De slotviering is voor iedereen toegankelijk, ook als men niet deelneemt aan het dagprogramma.

CAECILIA DRIEKLANK

Het bestuur van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond dankt alle kerkbesturen, kloosterorden en congregaties die met hun onmisbare financiële steun in het kader van de Aktie Caecilia Drieklank ook dit jaar het werk in het belang van de kerkmuziek weer mogelijk maken.

DIGITALE NIEUWSBRIEF

In de vorige Koorgeleide hebben we u geïnformeerd over onze nieuwe Digitale Nieuwsbrief.

Voor de ontvangst van deze Nieuwsbrief kunnen koorzangers zich natuurlijk individueel aanmelden, maar ook de secretarissen kunnen de leden van hun koor aanmelden, zodat de koorleden steeds op de hoogte zijn van de meest recente ontwikkelingen en activiteiten op het gebied van de kerkmuziek.

Dus een oproep aan u, secretarissen, meld uw koorleden aan op onze site www.sgv-roermond.nl en zij ontvangen maandelijks de Nieuwsbrief!!!

Jacq. Hoorens, secretaris.

KVOK

Rectificatie adres

Secretariaat: Afdeling Limburg:

Huub Geurten

Hofstraat 12

6121 ZE Born

tel.: + 31(0) 46 485 7919

e-mail: hgeurten@telfort.nl

FEEST VAN DE KRUISVERHEFFING

Om de betekenis van de zondag als de wekelijkse viering van het Paasmysterie, de herdenking van de dood en de verrijzenis van Jezus, zo goed mogelijk tot zijn recht te laten komen, wordt steeds voorrang gegeven aan de liturgie van de zondag boven alle andere vieringen, zoals die van de heiligen of bijzondere feesten.

In de tijd door het jaar zijn er echter twee uitzonderingen op deze regel: de viering van een heilige met de rang van hoogfeest (dit is bijvoorbeeld het geval bij de viering van het patroonsfeest van de parochie), of als het gaat om feesten die direct betrekking hebben op Christus zelf, de zogenaamde feesten des Heren. Naast de Opdracht van de Heer in de tempel (2 februari) en de Gedaanteverandering van de Heer (6 augustus) betreft dit het feest van Kruisverheffing op 14 september, dat dit jaar op zondag valt.

In de vijfde eeuw werd op 14 september – daags na het feest van de kerkwijding – te Jeruzalem in de kerk op de berg van Calvarië, waar Christus gekruisigd was, het heilig Kruis als het verheven teken van onze verlossing getoond aan de daar toegestroomde pelgrims door het omhoog te heffen. In de oosterse liturgie van deze dag vindt dit opheffen van het kruis ook nu nog plaats door het op plechtige wijze in elk van de vier windstreken en in het midden van de kerk omhoog te heffen.

Het kruis waaraan Jezus is gestorven, is voor ons christenen het teken van de verlossing van de kwade machten en het onheil in de wereld geworden, die door Jezus in zijn dood en verrijzenis zijn overwonnen. Dit wordt bezongen in de hymne in de brief aan de christenen van Filippi, de tweede lezing van het feest op 14 september.

Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster. (GR blz. 600)

Bevrijd ons van onze vijanden door het teken van het Kruis, onze God.

Dat is de communie-antifoon van het feest van Kruisverheffing, een feest dat vanuit Jeruzalem naar Byzantium is overgegaan en dat ook in de Frankische liturgie is terecht gekomen. 14 September is de dag ná de Kerkwijding van de basiliek van het Heilig Graf. Dat feest werd evenals Kerstmis en Pasen in twee dagen gevierd, de tweede dag werd gewijd aan het heilig Kruis. De basiliek stond primair symbool voor de Verrijzenis, de tweede dag het Kruis. Bij die gelegenheid werd het Kruis getoond, om te tonen moet je het opheffen. Dat is Kruisverheffing! Dus niet de legende van de vinding, en dat het kruis vanuit de grond moest worden opgeheven. Het gaat hier puur om het ritueel van het tonen van het Kruis.

Het thema van dit korte antifoontje is de bescherming door het Kruis. Waarschijnlijk is de bron een troparion (= een Griekse (Byzantijnse) hymnodie, een gebed dat gebruikt wordt als respons bij de psalmen) uit de processie na de vespers van Kruisverheffing.

In die tekst wordt gesproken over: *“het Kruis dat de keizer aan de hemel zag als teken van zijn overwinning op de vijand”*. De legende van Constantijn, die het kruis in de wolken zag, dat voor hem als teken gold voor zijn overwinning. *In hoc signo vinces*, in dit teken zult gij overwinnen. Dit teken (aan de lucht) wil hier concreet het Kruis zeggen. Deze Latijnse formulering heeft zich verspreid over heel het Iberisch schiereiland als schietgebed. De Spanjaarden zeggen niet ‘in de naam van de Vader en de Zoon’ als ze het kruisteken maken, maar *‘door het teken van het Kruis, bevrijd ons van onze vijanden’*. Oorspronkelijk werden er bij het maken van een kruisteken geen woorden gesproken, ook bij de aanvang van de H. Mis werd een kruisteken gemaakt zonder tekst! Bij het begin van het Officie is dat nog lang gehandhaafd, er werd begonnen met een kruisteken, in stilte gemaakt.

Cyriel Tonnaer

'IK BEN ERMEE GEBOREN'

Naar eigen zeggen wist ze niet eens dat de prijs bestond. Toch is de Limburgse Rita Scheffers dirigent van het jaar geworden.

Een prijs die zij afgelopen juni ontving op het Nederlands Koor Festival, nadat zij eerst nog met haar koor Giocoso de tweede plaats behaald had (zie foto).

Reden voor een interview met een vrouw, die al meer dan 25 jaar muziek maakt met vooral jonge mensen.

Rita Scheffers (*1961 te Weert) is al bijna haar hele leven gepassioneerd van muziek. Als meisje hoorde ze op een braderie eens iemand op een elektronisch orgel spelen. Ze was meteen verkocht en wist: dat wil ik ook. Nadat haar vader eerst een beetje de boot afhield, mocht ze dan op orgelles gaan. Zittend achter het elektronisch orgel was voor de toen achtjarige Rita ook meteen helder dat ze orgeljuf wilde worden. En zo gebeurde het.

Met veertien jaar ging Scheffers naar de muziekschool in Weert. Haar docent had al snel door dat Rita een gevorderde leerling was. Hij adviseerde haar om kerkorgel te gaan spelen, aangezien dat voor haar meer uitdagend zou zijn. Na de middelbare school studeerde Scheffers verder aan het Conservatorium te Maastricht. Vanaf 1978 studeerde ze er hoofdvak piano orgel en kerkmuziek (o.a. directie).

In de tussentijd was Scheffers terecht gekomen in de parochiekerk van Groenewoud, waar zij als organist het koor begeleidde. In diezelfde parochie was er ook een kinderkoor. Al was 'koor' een groot woord, volgens Scheffers.

Een kwartiertje voor de Mis werden met een paar kinderen de liedjes doorgezongen, meer niet. De pastoor riep de hulp van organist Rita in om structuur in de chaos te brengen. 'Samen met de pastoor richtte ik zo een kinderkoor op.'

Het koortje groeide immers flink in een korte tijd', herinnert ze zich.

Het zou dit kinderkoor zijn dat de bakermat vormde van de koren, waar Scheffers tegenwoordig mee optreedt. In de loop van de tijd is dit koor immers opgesplitst in 6 à 7 groepen. Wanneer kinderen te oud werden voor het ene koor, richtte Scheffers gewoon weer een nieuw koor op. Zo komt het dat ze tegenwoordig dirigent is van o.a. een kinder-, jeugd- en jongerenkoor, een klassiek georiënteerd koor en een vocalgroup. 'Het zijn geen officiële kerkkoren meer', legt Scheffers uit, 'omdat ze niet meer aan een bepaalde parochie verbonden zijn. Wel zingen we nog regelmatig in kerken, bijvoorbeeld in de grote kerk van Weert.' Daarnaast speelt ze o.a. musicals met haar koren, staat ze met een bigband op het op marktplein van Weert en doet ze mee aan nationale concoursen, waarbij ze al verschillende prijzen in de wacht heeft gesleept.

Twee lange avonden per week repeteert Rita Scheffers met haar verschillende koren. Met elk koor oefent ze een klein uurtje. Allerlei soorten muziek passeren dan de revue. Het is volgens de dirigent steeds weer de kunst om 'uitdagende muziek' te vinden, welke haar koorleerlingen blijft inspireren. Misschien kost haar dat wel steeds het meeste werk: een repertoire vaststellen dat de jonge mensen kan boeien. 'Een groot deel van de zomer- en kerstvakantie ben ik ermee bezig', vertelt Scheffers. Nadat voor haar zelf helder is wat gezongen moet worden, legt ze het repertoire wel altijd voor aan haar koren om te kijken of haar muziekkeuze in de smaak valt.

De kracht van het repertoire is de grote diversiteit van de muziek, vindt Rita. 'Alleen popmuziek zou niet leuk zijn', zegt ze. 'Het leuke is de wisselwerking tussen de verschillende stijlen.' Daarbij valt op dat de koorleden zelf vaak klassiek kiezen, als het erop aan komt. 'Vaak doen ze dit zonder het in de gaten te hebben.' Zo is er bij de koren niet alleen plaats voor een hedendaags Engelse topartiest als Adele, maar worden ook passages gezongen uit de 'Matthäus Passion'.

Tijdens de repetitieavonden is het een komen en gaan van zangers. 'Soms lijkt het wel een koorplein hier', lacht Scheffers. Al wordt tijdens het oefenen gedisciplineerd gezongen. De jongens en meisjes, mannen en vrouwen van de koren moeten er wel voor gaan, vindt Scheffers. 'Als koor vorm je samen een team. Het is dus geen vrijblijvendheid.'

Als je bijvoorbeeld drie keer niet gekomen bent op een repetitie, dan kun je gaan. 'Bij een voetbalclub zouden ze dat ook doen', stelt Scheffers.

Met zangers die zo'n instelling hebben, kun je een mooi koor vormen. De jonge mensen met wie Scheffers optreedt zijn vol enthousiasme. 'Ze hebben heel veel energie', zegt ze. Het is datgene wat haar zo aanspreekt bij haar jonge zangers. Tieners en twintigers die bovendien geen echte problemen hebben, zoals volwassenen die kunnen hebben. 'Het enige probleem dat ze hebben is met hun mobieltje', grinnikt Scheffers.

Wellicht dat Rita Scheffers in haar zangers iets terugziet van haarzelf. Al jong was ze immers gefascineerd van muziek maken. Een passie die zij zelf moeilijk kan duiden: 'Ik weet het niet, ik ben ermee geboren. Het heeft er altijd ingezet.' Haar liefde voor muziek blijft niet beperkt tot haar verschillende koren. Rita Scheffers is tevens werkzaam als piano- en orgeldocent en teamleider bij het RICK. Dit Regionaal Instituut Cultuur- en Kunsteducatie probeert een verbinding te leggen tussen de verschillende amateurkunsten.

Rita Scheffers houdt graag de muziek in het Limburgse hoog. Iets dat op basisscholen volgens haar veel te weinig gebeurt. 'Op de basisschool wordt nauwelijks meer gezongen. Op de Pabo is muziek zelfs geen officieel vak meer', zegt ze teleurgesteld. Zelf denkt ze dat met projecten zang gestimuleerd kan worden bij de jongere generatie. Ook gemengde koren zouden moeten proberen om kinderkoren in het leven te roepen. 'Al blijft het oprichten van kinderkoren moeilijk', realiseert Scheffers zich.

Zelf is het haar wel gelukt om na haar studie verschillende kinderkoren en andere koren in het leven te roepen. In Weert zijn zo iedere week veel jonge mensen bezig met muziek. Wellicht is dat ook een prijs waard voor Rita Scheffers.

Roderick van Attekum

WERKGROEP KIND-KOOR-KERK

Werkgroep Kind-Koor-Kerk organiseert:

PROJECTKOOR KERST SING-IN

In navolging op het dankjewel weekend van 2013 organiseert de werkgroep Kind-Koor-Kerk een 'weekend' rondom Kerstmis.

Dit vindt plaats op 21 en 22 december in het jeugdhuis in Montfort.

Doel: met diverse kinderkoren, of leden van kinderkoren uit het Bisdom samen de Kerst muzikaal beleven en samen 2 concerten voorbereiden.

Dat gebeurt in samenwerking met de Brassband van Merum en jeugdleden van Fanfare St. Paulus Maria-Hoop en Vriendenkring Montfort en wel op:

**zondag 21 december om 15.00 uur
in de Kathedraal Roermond**

**vrijdag 26 december om 14.30 uur
in de kerk van Montfort**

Er zijn gezamenlijke repetities ter voorbereiding in Montfort maar de koren (koorleden) kunnen ook op hun eigen repetitie de liederen voorbereiden.

Er wordt een eigen bijdrage van 5 euro van de kinderen gevraagd.

Voor informatie/aanmelden bij Nicole Wilms. niwigi@planet.nl tel: 0475-302148

Voor het programma kijk ook op de website van sgV Roermond www.sgv-roermond.nl onder het kopje Kind-Koor-Kerk.

Joke Halmans

NIEUWS VNK-LIMBURG

DE MUZIEK DOE MIDDAG NOORD EN ZUID

Doel van De Muziek Doe Middag is om kinderen kennis te laten maken met zingen en dan vooral met het samen zingen. Hoe het voelt om deel uit te maken van een koor en te zien hoeveel plezier zingen geeft. Kinderen kunnen deelnemen voor 1 euro per persoon!

Dit najaar wordt zowel in Noord- als in Zuid Limburg een DMDM georganiseerd en we hopen weer veel kinderen te mogen begroeten in Noord en Zuid!

DMDM Zuid wordt gehouden op 11 oktober in het Conservatorium Maastricht en heeft als thema: Zingen is leuk, samen zingen is leuker!

Bij de uitvoering van het programma zijn studenten van het conservatorium betrokken.

Voor informatie: Centrum voor Koorzang e-mail jansenjmh@gmail.com

DMDM Noord wordt gehouden op 8 november in Well in het MFC "de Buun" en heeft als thema: Kinderen moeten zingen!

Voor informatie: rene.van.rens@hetnet.nl

DMDM is een activiteit van VNK Limburg en maakt deel uit van het Toon talent project.

**Stichting Verenigde Nederlandse
Korenorganisaties Limburg**

**HUIS VOOR
DE KUNSTEN
LIMBURG**

Kapellerlaan 36
6041 JC Roermond
Tel.: 0475 - 399 268

VANAF DE ORGELBANK

Zelden wordt er aandacht besteed aan een, naar mijn mening, zeer belangrijk aspect van het orgelspel. Namelijk het zitvlak van de organist. Vanaf de orgelbank gebeurt het immers allemaal en daar hoort nu eenmaal een ideale zitpositie bij. Hoe is het mogelijk dat menig orgelbouwer de orgelbank verwisselt voor een pijnbank. Een smal plankje, wiebelend op 4 metalen pinnetjes aan een ketting. Dit maakt het mogelijk om de hoogte van de bank aan te passen aan een kabouter of een reus. Het verstellen van dit systeem kost je ook nog eens minstens twee van de tien vingers.

Een vervelend bijverschijnsel van dit systeem is dat door de speling en het gewiebel ongemerkt de pinnen eruit kunnen schuiven waardoor een organist tijdens zijn spel pardoes tien centimeter naar beneden zou kunnen storten. Maar gelukkig kan het ook anders. Ik kan me herinneren dat ik als student een keer bij het orgel in de Laurenskerk te Rotterdam ben geweest. Opvallend was de luxe die de organist daar was toegedaan zoals we ook al kunnen lezen in de volgende beschrijving uit 1885 van de toenmalige Rotterdamse organist M.H. van 't Kruijs:

“De ingang voor het orgel is de groote toreendeur, waarna men langs een breede trap van 32 treden het orgel bereikt. Ook van uit de kerk leiden twee groote deuren onder het oxaal naar het orgel. Op den achtergrond zijn 16 treden voor de blaasbalgen die het werk van de noodigen wind moeten voorzien. Vier, minstens drie man zijn daarvóór benoodigd. Links is een vertrek ten gebruike der balgentreders, rechts eene nette kamer voor den organist. Kasten en verdere gemakken bevinden zich eveneens aldaar.

De orgelbank van bovengenoemd Rotterdams instrument heeft waarschijnlijk een hele kameel het leven gekost. Moeiteloos is het hier uren uit te houden op de, rood leren, van voldoende vulling voorziene, luxe orgelsofa. Mocht je de preek te lang vinden loop je een paar meter verder naar het organistenkamertje om te relaxen omgeven door een weldadige rust en een aristocratische ruimte. Een hapje, een drankje en naar het toilet behoren tot de mogelijkheden. Op tijd terug zijn op je orgelbank wordt dan een echte uitdaging.

Nu is ons zitvlak natuurlijk al lang afgehard door de vele uren oefenen en de lange diensten in een vaak (te) koude kerk. Het heeft soms ook wel iets van topsport. Een tour de France waarbij zadelpijn je dagelijkse vriend is. Gelukkig ligt het niet in de aard van de organist om te klagen, en zullen de meeste organisten dan ook wel denken; “... Ik zit er niet mee!”

Ad Voesten

TOELICHTING

DO-UT-DES MUZIEKBLADEN

Onder deze naam biedt de Sint-Gregoriusvereniging de kerkkoren en kerkmusici van de parochies in het bisdom Roermond nieuwe composities aan.

De naam is enerzijds muzikaal, anderzijds vormt zij een latijnse zin. Vertaald luidt deze: "ik geef opdat jij zult geven".

Getransponeerd naar onze intentie betekent dit zoveel als: wij als diocesane SGV bieden U

deze muziekbladen aan opdat U er gebruik van zult maken en dit wellicht zult honoreren met een bijdrage ter bestrijding van de onkosten. U mag de koorcomposities legaal kopiëren en vergroten.

Wij zouden het fijn vinden als u ons hiervan op de hoogte stelt.

De Heer gaf hun brood uit de hemel

Psalm 78

Onder andere te vinden op de 18^e zondag door het jaar B waar de psalm een antwoord is op de lezing uit het boek Exodus (16,2-4.12-15). Dit verhaal gaat over de Israëlieten, gevlucht uit Egypte en morrend over hun gebrek aan voedsel. De Heer sprak toen tegen Mozes: "Ik zal brood voor u laten regenen uit de hemel".

Het refrein is eenvoudig en keert, met herhaling, terug tussen de verzen. De cantor heeft veel noten en lange zinnen. Belangrijk is dan ook om de verzen rustig van tempo te zingen en tijd te nemen om adem te halen op plaatsen waar de tekst dat toelaat. Neem de vrijheid om de tekst en melodie rustig uit te zingen en laat je niet opjagen door het notenbeeld.

De orgelbegeleiding is eenvoudig driestemmig. Soms kan de linkerhand in de discant ingezet worden om samen met de rechterhand de tweestemmigheid te spelen. Zoek naar een ontspannen en rustige beweging.

Ad Voesten

DO-UT-DES MUZIEKBLADEN

DE HEER GAF HUN BROOD UIT DE HEMEL

uit Psalm 78 (77)

Ad Voesten / Tekst: Ad W. Bronkhorst

V/A

1. 2. Fine

De Heer gaf hun brood uit de he - mel. De mel.

6 V Rustig van tempo

Al wat wij ge - hoord heb - ben en be - gre - pen, wat ons door de va - de - ren

9

is ver - teld. Wij zul - len het niet voor hun zo - nen ver - ber - gen, maar zeg - gen het voort aan het

13 Herhaal refr. V

ko - mend ge - slacht. Toch gaf Hij de wol - ken daar - bo - ven be - vel en

17

o - pen - de Hij de slui - zen des he - mels: het re - gen - de man - na als voed - sel voor hen, zij

21 Herhaal refr. V

kre - gen brood uit de he - mel. De mens mocht het brood van de

25

Mach - ti - gen e - ten, Hij zond hun ge - noeg voor de reis. Zo leid - de Hij hen naar zijn

25

Herhaal refr.

29

hei - lig land, de ber - gen die Hij voor hen had ver - o - verd.

29

'ZIEH IN DAS LAND...' OF 'FETCHEZ LA VACHE'?

Twee keer vallen en ik ben er. Als ik onder aan mijn oprit de bocht wat ruim neem, springt mijn telefoon al op Duits netwerk. En toch heb ik er weinig mee. Ik ben Vlaams *angehaucht*. Ik kom immers zelf uit de Westelijke Mijnstreek. Van de kerk in Vlaanderen weet ik meer dan van het Duitse bisdom waar ik in Waubach feitelijk tegenop woon. En kerkmuziek? Ik ken de nodige *Kirchenmusiker* van allerhande cursussen, maar wat die doen ...? *Zingt Jubilate* is me meer vertrouwd dan *Gotteslob*. Hetzelfde geldt ook voor de Heiligdomsvaarten: in Aken was ik nog nooit geweest. Het werd tijd. Nieuwsgierig hoe ze het daar doen. De Belgen liggen straatlengtes op ons voor als het gaat om eigentijdse invulling van Heiligdomsvaarten, maar hoe doen ze dat in Aken? Dus ik erheen en me op de *Katschhof* gezet. Hieronder volgt één groot *Te Deum*.

Bij binnenkomst van de stad wapperden de banieren je al tegemoet. En dan niet met een historische afbeelding van wie of wat dan ook, maar met het indringende logo: *Zieh in das Land das ich dir zeigen werde* (Gen.12,1). Dat gaf meteen het gevoel niet alleen welkom te zijn, maar ook uitgedaagd: je werd alleen al daarmee genodigd tot waar het bij de Heiligdomsvaart in de kern om gaat. Verder de stad *hinein ziehend* begroetten logo en thema je steeds intenser en vriendelijker.

De *Katschhof* was 'sjiek' aangekleed. Mooi podium voor de liturgie, waardig en in de juiste mate versierd: sober maar doorleefd en daarom mooi. Dat gold ook voor de gastheren op het plein: er stonden keurig stoelen gerangeerd in vakken en bij elk vak een suppoost. Ze wezen allervriendelijkst precies waar er vrije zitplaatsen waren. Eenmaal gezeten – ik was zeer ruim op tijd om op voorhand de sfeer te proeven en natuurlijk om kritisch te kijken wat eigenlijk allemaal beter kon, zo zijn we nu eenmaal, helaas, hoort bij het vak – eenmaal gezeten kwamen er jonge mensen met de *Sonderausgabe* van de *Aachener Kirchenzeitung*. Nou ja, wat kan er voor interessants in een bisdomblad staan, denk je dan. Maar razend interessant was het hoofdartikel van de bisschop, die in zijn eigen bewoordingen het thema uitdiepte. Als ik het gevoel zelf al niet had vanaf het parkeren tot op de *Katschhof*, dan gaf dit artikel het me wel mee: niet alleen Abraham wordt hier aangesproken, maar ook wij, bedevaarders van het jaar 2014, ikke, hier, vandaag: *Zieh in das Land das ich dir zeigen werde!* Waren die van de *Zeitung* al vriendelijk, even later kwamen er nog vriendelijkere meiden met het *Pilgerheft*: een handig handzaam handboekje, dat behalve noodzakelijke achtergronden ook de gezangen bevatte. Daar was ik allicht erg nieuwsgierig naar...

So far so good. Maar ja, wat bakken ze er uiteindelijk van... sfeer is zo verprutst, leert de ervaring. Maar dat gebeurde zeker niet. Een keurige heer heette een half uur voor de dienst alle aangemelde groepen welkom. Met *deutsche Gründlichkeit* werd er niemand vergeten, lees: het duurde erg lang. Maar de man deed dat goed. Maar daarna werd hij nog veel beter. Hij las een artikel voor van de vorige bisschop van Aken, waarin haarscherp en zeer geactualiseerd werd uitgelegd waar het in de *Aachener Heiligtumsfahrt* eigenlijk om ging. Die uitleg was niet alleen goed maar ook broodnodig, want laten we eerlijk zijn: op de keper beschouwd springen we er om het positiekleed van Maria en de onderbroek van Jezus heen (toch...? Het kleed dat Maria droeg in de kerstnacht en de windsels waarin Jezus bij zijn geboorte gewikkeld werd...). Maar de man verwoordde haarscherp dat men – zeker op vandaag – de schouders zou kunnen optrekken bij de historische waarde en bij de zin van het vereren van genoemde attributen,

maar dat het uiteindelijk erom ging dat God zelf door zijn Menswording ervoor gekozen had zichtbaar en tastbaar te worden in deze wereld, en wel in alle nederigheid. We vereren niet zijn troon, maar het enige wat Hij had en waarin Hij zich heeft doen kennen: een doek waarin Hij gewikkeld werd... een allusie op de eenvoud en soberheid waartoe ook de huidige paus ons voortdurend oproept! Zijn hele verhaal was daarmee een perfecte inleiding op de Eucharistie die we samen gingen vieren: God maakt Zichzelf zichtbaar en tastbaar voor ons!

Man, wat waren ze daar in Aken goed bezig! Maar let wel: we waren nog niet eens begonnen! Vlak voor aanvang van de dienst beklom een blaasensemble de ruimte boven op het podium en begaf de *Domkantoor* zich naar voren om het heiligdomsvaartlied en de psalm met ons te oefenen. Bleek nog een oude bekende te zijn van de gregoriaanscursussen, dus dat moest wel goed zijn. Was 't ook.

Daarmee was het tijd dat de eucharistie zou aanvangen. Ik zat er inmiddels bijna anderhalf uur, maar tot nog toe had ik me geen seconde *gelangeweild*... Een stoet van acolieten, jongeren, priesters en bisschoppen trok keurig op naar het altaar, vergezeld van de relieken en begeleid door het themalied: vlotte melodie en een zinvolle tekst, voorbeeldig beantwoordend aan wat een openingsgezag dient te zijn. Eerste *moment suprême*: het tonen van de relieken. Vroeger werden die relieken van bovenaf *gezeigt*: vanaf de galerie van de Dom toonde men eerder genoemde 'onderklederen' (dat klinkt toch bijbelser dan 'ondergoed'). Maar ja, dan vraag je toch wel heel veel van de moderne gelovige, die doorgaans niet meer zo vertrouwd is met deze gebruiken en die wel graag wil geloven, maar serieus bij de hand genomen wil worden in de viering. Met alle eerder aangewende vriendelijkheid gebeurde dat ook: het tonen van de relieken werd gecombineerd met de kyrielitanie, voorzien van toepasselijke tropen (aanroepen).

Vergeet daarbij de achtergrond niet van het goede verhaal vóór de dienst! Trouwens, het tonen van de relieken vroeger van bovenaf: kent u de *French Taunting* uit *The Holy Grail* waarin John Cleese met Frans accent van boven op de burcht *King Arthur* te woord staat? *Fetchez la vache*? Het kan er wat van weg krijgen als je niet oppast...

Daarop volgde niet alleen een uitstekend voorgedragen lezing, maar ook de antwoordpsalm, met groot compliment voor de voordracht van de *Domkantoor*, een goede en bemoedigende preek (kernboodschap: ben eens niet zo droevig, kerk van nu, en klaag niet zo!) en zo ging het voort...

Menige lezer van dit blad zal misschien denken: waar was het koor? Geen koor? Geen *sjunne* grote meerstemmige Mis? Neen. Eerlijk gezegd: het zou in het geheel van de viering jammer zijn geweest! Dit was liturgie zoals liturgie bedoeld is: een volksgebeuren met voor ieder een eigen plek. O jawel, het blaasensemble had in voor-, tussen- en naspelen genoeg ruimte om zich te laten horen, maar er zat ook in die stukken geen een noot die niet dienstbaar was aan het geheel van de liturgie zoals die daar gevierd werd. En inderdaad: in plaats van het ensemble had ook een koor gekund, ja, maar dan was het toch wel de uitdaging voor het koor geweest om die eenheid in de viering niet te doorbreken maar te dienen, zoals liturgie dat nu eenmaal in zichzelf vraagt. Een ware uitdaging voor elk koor trouwens in elke Mis! Deze alinea kun je op twee manieren lezen. Moet u zelf weten. Maar: het totaalplaatje moet kloppen. En in Aken klopte dat! De muziek was perfect, dat wil zeggen volmaakt corresponderend met wat er op dat moment in de viering gebeurde. Je hoort mij niet klagen over de koren, doorgaans. Maar toen er thuis na 'Aken' een 'Heilig' langskwam dat mooi begon maar uiteindelijk zoekend maar geen einde leek te vinden, dacht ik nog: 'Is dit engelenlof uit de hemel of het verklanken van de zoektocht van de mens die ergens aan begonnen is en het einde niet meer weet te vinden?' *Zieh in das Land das ich dir zeigen werde... of toch Fetchez la vache!*

De Heiligdomsvaarten bij ons hebben een andere insteek. Vergeef me als ik het zo ervaar. We moeten oppassen dat we de tradities niet louter om de tradities koesteren. Daarom verknippen we oude overgordijnen en laten we eens in de zeven jaar zeven weken de baard groeien. Kappers en stoffeerdiers in de omtrek hebben een goed jaar als er Heiligdomsvaart geweest is! Een niet ingewijde buitenstaander rubriceert het gemakkelijk als folklore of kostuumdrama, soms weinig te onderscheiden van een willekeurige andere historische stoet of het O.L.S.: je verkleedt, beeld op de *pokkel* en feestelijk de straat op. Prachtig op zich. Ik doe graag mee. Maar in Aken sprong het evangelie er boven alles uit. Eigentijds. Zeker ook in de kerkmuziek. En zo zou het moeten! Een indringende uitdaging voor alles en iedereen die met liturgie en kerkmuziek bezig is!

Ik schrijf dit trouwens hartje zomer. God geve dat de eerstvolgende Heiligdomsvaart - in Susteren - maakt dat ik spoedig moet rectificeren ...

Ed Smeets

NATUURLIJK ZINGEN

Als kind ben ik opgegroeid in het lommerijke dorp Beesel. Achter ons huis liep een paadje regelrecht het bos in. Vanzelfsprekend was dit een ideaal speelterrein waar ik vele uren heb doorgebracht. Onbewust werd ik zodoende doordrenkt van de grote verbondenheid met de natuur. Respect en (be-) verwondering liepen, en lopen nog, als een rode draad door mijn leven.

Wat heeft dit met zingen te maken? Alles. Volgens de Romeinse politicus en filosoof *Cicero* heeft **het waarnemen van de natuur de kunst voortgebracht**. Ik heb deze uitspraak als uitgangspunt genomen voor mijn koerscholingsmethode "*Horen, Zien en Zingen*". Daar heb ik het zo verwoord:

Als we de natuur om ons heen waarnemen valt ons op dat er sprake is van een voortdurende golfbeweging die zich overal voordoet, met name als we het begrip "tijd" erbij betrekken. Denk maar aan: de afwisseling van de seizoenen; de afwisseling van dag en nacht; van eb en vloed; van zon en regen. Maar ook de afwisseling van zee en land; bergen en dalen; bossen en weiden; storm en stilte; het ruisen van het riet; etc.

In onszelf komen we dit natuurlijke proces ook tegen: de afwisseling van leven en dood; van in- en uitademing; de polsslag. Minder regelmatig, maar wel degelijk een vorm van afwisseling, zijn de geluiden om ons heen: het gekwetter van de vogels; hinniken van een paard; blaffen van een hond, etc. En dan natuurlijk onze eigen geluiden: lachen; huilen; spreken; zingen....Stop! Dit laatste begrip is duidelijk van een hogere orde dan het natuurlijke spreken: we hebben de natuurlijke mogelijkheden weliswaar gebruikt, maar er een nieuwe dimensie aan toegevoegd: nu is er sprake van "kunst".

Tot zover het citaat uit mijn boek. De titel van dit artikel heeft meerdere lagen. Natuurlijk, we zingen op talrijke momenten tijdens de eredienst. In het Latijn, Nederlands, en misschien wel talrijke andere talen. De universele taal die hieronder ligt, is het notenbeeld. En daar schuilt nu vaak het probleem. In de poging om het zo exact mogelijk te doen, wordt het notenbeeld zó absoluut genomen, dat dit ten koste gaat van de natuurlijke dictie en dynamiek. Met name bij het reciteren (zingen op één toonhoogte) wordt er heel wat "weggehakt": al-le let-ter-gre-pen e-ven lang en hard...

Natuurlijk, zo blijft het wel keurig gelijk en strak in de maat. Maar met gewoon, natuurlijk spreken heeft het niets te maken. Van nature maken we belangrijke lettergrepen lang en sterk, maar er zijn veel meer onbelangrijke lettergrepen, die minstens zachter gezongen dienen te worden.

Bekend voorbeeld is het omgaan met het woord "*Sanctus*". Componisten schrijven vaak twee even lange noten. Maar eigenlijk zou de tweede lettergreep, die minder belangrijk is dan de eerste, een fractie korter geschreven moeten worden, met een decrescendo-teken.

Het traditionele notenbeeld is vaak niet in staat om fijne nuances te noteren. Vergelijk het met de geschreven tekst van een gedicht. Een voordrachtskunstenaar zal deze tekst nooit neutraal oplezen. Mijn advies is dan ook: pas de tekst niet aan aan het notenbeeld, maar het notenbeeld aan de tekst. Voor dirigenten: de interpretatie ligt achter de noten en richt zich op de inhoud: wat zeggen we en hoe zeggen we het? En vergeet vooral de emotie niet...

Wedden dat de koorzanger het koorwerk met veel meer bezieling zal zingen?

De natuur zit in ons hart!

Annie Jansen

HET KRUIS ALS SYMBOOL

Op 14 september vieren we het feest van de Kruisverheffing. We hebben daarover op bladzijde 5 van Koorgeleide al kunnen lezen. Het kruis als symbool is een van de meest gebruikte tekenen ter wereld. Toch was het hoogstwaarschijnlijk in de tijd van Jezus niet gebruikelijk om deze kruisvorm te hanteren bij het terechtstellen van een veroordeelde. Het Latijnse woord "Crux" is een vertaling van het Griekse woord "Stauros". In vele bronnen kunnen we lezen dat de vertaling van dit Griekse woord "rechttop staande paal" of "staak" is. Ook wel een afrasteringspaal of palissade. In ieder geval ontbreekt de dwarsbalk.

Ook het Griekse woord "Xulon" werd in de Bijbelse geschriften gebruikt om het huidige kruis aan te duiden. Maar ook hier is de betekenis nagenoeg gelijk aan de "Stauros". "Xulon" wordt ook wel met "boom" vertaald.

Het kruis zoals wij het kennen, als Christelijk symbool, is waarschijnlijk ontstaan door een evolutie. Het samensmelten van verschillende kruisvormige symbolen en gebruiken uit vroegere culturen en overgenomen door vele generaties in evenzovele landen op onze wereld. Het is eigenlijk ook helemaal niet belangrijk hoe het terechtstellingswerktuig dat in de tijd van Jezus werd gebruikt er nu precies uitzag. Belangrijker is wat het ons als mensen heeft gebracht. Het laat ons nadenken over de betekenis van lijden voor een mens.

En het geeft kruis dragen een gezicht. Het waarschuwt ons voor de waanzin van geweld tegen elkaar. In die zin hoop ik dat er velen op deze wereld het kruis als Christelijk symbool leren waarderen en vooral zien dat deze "boom" of "paal" niet het einde dient te zijn maar het begin van een betere wereld.

Ons dagelijks leven staat bol van symbolen die ons de weg wijzen door het leven. Denk aan de verkeersborden, allerlei pictogrammen om machines en apparaten te bedienen en zelfs in je kleding vind je symbolen om duidelijk te maken hoe je ermee om moet gaan.

Symbolen zijn onmisbaar in onze samenleving. Het is dan ook goed om de symbolische betekenis van het kruis aan zoveel mogelijk mensen uit te leggen zodat ze dit kunnen gebruiken als een soort verkeersbord in het leven. Dan zal dit symbool bij de mensen dierbaar blijven omdat het altijd naar de goede richting wijst.

TE SNEL OF TE LANGZAAM?

Bij het beluisteren van gregoriaanse zang valt me altijd op hoe divers de tempi van de uitvoeringen zijn. Van extreem langzaam tot extreem snel en alles ertussenin. Ook valt op hoe onzeker zangers en dirigenten daarover zijn. Zelden vind je een uitgewerkte weloverwogen antwoord op de vraag waarom er voor een bepaald tempo is gekozen. De huidige wetenschappelijke inzichten in het genre gregoriaans en vooral in de retoriek (de kunst van het voordragen van teksten)betreffende de Latijnse taal in de geschiedenis zijn flink verruimd.

Het gezongen woord en de verstaanbaarheid daarvan zijn dan ook eerste leidraad bij een verantwoorde uitvoering. Maar moeten we deze woorden dan snel of langzaam zingen?

Als we luisteren naar een spreker ervaren wij het als prettig als het gesprokene duidelijk te verstaan is en als er een zekere vaart in zit. Monotonie veroorzaakt bij menig luisteraar slaap opwekkende gevoelens. Bij een te snelle spreker haken we af omdat we de informatie niet kunnen verwerken.

De uitdaging van de spreker is om de aandacht van zijn gehoor vast te blijven houden.

In het gregoriaans gebeurt dat op verschillende manieren. Het belang van een woord of zin kan uitgedrukt worden in een groot aantal noten. De vaart kan gemaakt worden door te reciteren. Soms wordt de tekst uitgebeeld in de noten. Jubelend naar boven en smartelijk naar beneden. In de oorspronkelijke handschriften (neumen) vinden we aanduidingen dat er noten werden verbreed. Heel vaak op de plaats van de leestekens komma en punt. Als je goed kijkt en luistert zie je dat het tempo van het gregoriaans het beste bepaald kan worden uit de inhoud van de tekst en de manier waarop de componist hieraan vorm heeft gegeven. Uitgangspunt is het gesproken woord.

Een voorbeeld.

De introitus “Ad te levavi”. Op de eerste adventzondag gezongen. Allereerst, vergeet alle toegevoegde ademhaling streepjes (deelstrepen). Kijk naar de punten en komma’s in de tekst.

“Ad te levavi animam meam” (Tot U verhef ik mijn ziel). Niemand die op het idee komt om deze geschreven tekst nog een keer te onderbreken na het woordje “verhef”. De melodie verheft zich van laag naar hoog en weer terug. En schildert zo met tonen wat de tekst uitdrukt. Uitvoeringspraktijk uit het verleden (voorzang, nazang) doet het gezang muzikaal geen recht.

Introitus. 8.

A

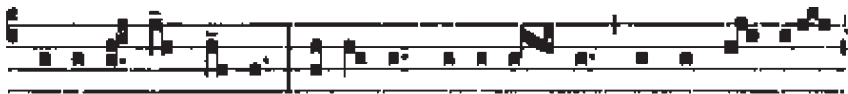
D te levá-vi * á- nimam me- am :

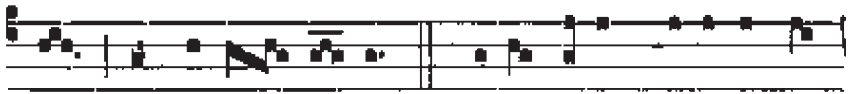
De- us me- us in te confí- do,

non e- ru- bé- scam : neque irri- de- ant me

in-í-mí- ci me- i : ét- e- nim u- ni- vér- si qui te expé-

ctant, non confun- dén- tur. Ps. Vi- as tu- as, Dómi- ne, de-

món- stra mi- hi : * et sé- mi- tas tu- as é- do- ce me. Gló- ri- a

Patri. saecu- ló- rum. Amen.

Quo finito, repetitur Ad te levávi, usque ad Psalmum.

** Hic modus repetendi Introitum servatur per totum annum.*

Als je zo naar het gregoriaans durft te kijken merk je dat de muziek pas gaat klinken als je de informatie op het papier durft los te laten. Het papier is een geheugensteuntje, een hulpmiddel. Het Graduale Romanum is een poging om grofweg een verfijnde muziekstijl weer te geven met soms nog toevoegingen, in de vorm van streepjes, uit een al lang achterhaalde tijd. En al staan de noten ook zwart wit op het papier, gregoriaans komt vanuit het hart en is veelkleurig.

ACTIVITEITENAGENDA

GROTE SAMENZANGAVOND

vrijdag 3 oktober a.s. van 19.00 tot 21.00 uur in de Pancratiuskerk te Heerlen. Aanmelding en info: ed.smeets@hetnet.nl.

KORENINSTRUCTIEAVONDEN, WORKSHOPS EN VIERINGEN

<i>Koorkring</i>	<i>datum</i>	<i>plaats</i>	<i>thematiek/activiteit</i>
Thorn	8 oktober	Antonius Abt, Ell	samenzang
Weert	10 oktober	Martinuskerk, Weert	korenavond
Echt	7 november	H.Catharina, Montfort	Studiemap Uitvaartliturgie
Venlo-Tegelen	29 november	St. Martinuskerk, Venlo	Workshop: gezangen voor de advent
Venray	14 december	Ysselsteyn	kinderkoren: Zingend op weg naar Kerstmis
Venray	21 december	St.Petrus banden	Zingend rond de kerststal

DE MUZIEK DOE MIDDAG

Noord en Zuid

wordt gehouden op 11 oktober in het Conservatorium Maastricht en heeft als thema: Zingen is leuk, samen zingen is leuker! Voor informatie: Centrum voor Koorzang e-mail jansenjmh@gmail.com

MMDM Noord

wordt gehouden op 8 november in Well in het MFC "de Buun" en heeft als thema: Kinderen moeten zingen! Voor informatie: rene.van.rens@hetnet.nl

DAG VAN DE KERKMUZIEK

op 12 oktober in Weert.

CURSUSSEN

Cantor cursus

Op zaterdag 18 oktober 2014. Lokatie: bisdomgebouwen Swalmerstraat 100 Roermond

Vervolgcurcus gregoriaans

Locatie: Rick (Beekstraat 27, 6001 GG Weert). Acht zaterdagen in november en december.

Meer informatie over de cursussen vindt u op blz. 2

ADVENTSCONCERTEN DOOR SCHOLA MAASTRICHT

De Schola Maastricht onder leiding van Hans Heykers geeft, samen met het blokfluitensemble Lunet, twee adventsconcerten: Op zondag 30 november om 15.00 uur in de Grote Kerk te Venray, en op zondag 7 december om 15.00 uur in de kerk van Houthem-St.Gerlach.

KERST SING-IN

zondag 21 december om 15.00 uur in de Kathedraal Roermond

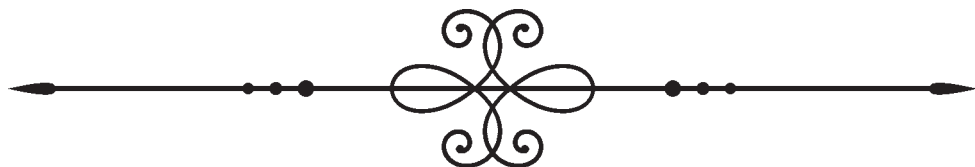
vrijdag 26 december om 14.30 uur in de kerk van Montfort

ONDERSCHEIDING

Op 28 juni jl. ontving kerkmusicus Ad Gijzels het ereteken voor bijzondere verdiensten. Gedurende vele jaren was hij op diverse plaatsen in Limburg werkzaam als kerkmusicus.

Vanaf 1955 is hij organist in Susteren en met tussenpozen vaste dirigent-organist van het gemengd koor te Susteren. Gedurende veertig jaar dirigeerde Ad de Schola Cantorum Sanctus Michael Sittard. Hij werd regelmatig gevraagd als organist o.a. in Ohé en Laak, Sittard-Vrangaal, Sittard-Overhoven, Sittard-binnenstad, Susteren-Mariaveld, Valkenburg aan de Geul. Ook op zijn didactische kwaliteiten werd veelvuldig een beroep gedaan. Zo was hij docent zang in abdij Lilbosch, docent didactiek en koordirectie aan het Lennardsinstituut en gaf hij lessen over het orgel en organiseerde bezoek aan plaatselijke kerkorgels voor scholieren in heel Limburg. Ad Gijzels zorgde verder voor cultuureducatie op alle scholen in de gemeente Echt-Susteren en was als cultuurambassadeur betrokken bij lokale en provinciale projecten.

NIET GRAPPIG:
Een dirigent die geen maat weet te houden.

NIET GRAPPIG:
Een organist waarbij de maat vol is.

KOORSECRETARIS - DIRIGENT - ORGANIST

- Aan alle parochiegeestelijken wordt één exemplaar van 'Koorgeleide' toegezonden.
- Elke koorsecretaris in de parochies ontvangt eveneens één exemplaar om dit binnen het koor te laten rouleren. **Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan te melden aan het diocesaan secretariaat SGV in het bisdom Roermond.**
- Een persoonlijk abonnement voor 4 nummers per jaargang is mogelijk door € 7,- per jaar over te maken op ons postbanknummer (zie onder).

LEDEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE SINT-GREGORIUSVERENIGING IN HET BISDOM ROERMOND

Mgr.R.H.M.Maessen, voorzitter,

Wijngaard 11, 6017 AG Thorn, tel. 0475-561410 e-mail: rhm_maessen@hetnet.nl

Drs. E. Smeets pr., vicevoorzitter

Kerkberg 7, 6374 ES Landgraaf (045-5312378)

Mr. Drs. J. Hoorens, secretaris

Beijerstraat 13, 6118 CS Nieuwstadt (046-4853969)

Drs. G. Moonen RC, penningmeester,

Bob Boumanstraat 26, 6042 EH, Roermond (0475-386772 werk)

R. van Attekum pr, Dr. Van Kleefstraat 12, 6217 JJ Maastricht (043-3432929)

J. Halmans-Gommans, Matterhornlaan 13, 5801 KH Venray (0478-583806)

Mw. A. Jansen, Hondstraat 16, 6211 HX Maastricht (043-3216892)

J. Steijvers, Aldenhoven 28, 6093 HB Heythuysen (0475-496456)

L. Stultiëns, Schaapsweg 25, 6077 CD St.Odiliënberg (0475-533332)

C. Tonnaer, Broekstraat 20, 6085 HG Horn (0475-582276)

A. Voesten, Molenstraat 7, 5975 AE Sevenum (077-3662479)

Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond (SGV)

Postadres: Postbus 470, 6040 AL Roermond
(ook voor het aanvragen van onderscheidingen)

Bezoekadres: Swalmerstraat 100, 6041 CZ Roermond
(secretariaat en documentatiecentrum zijn op werkdagen te bezoeken,
cq. telefonisch te bereiken tussen 14.00 en 17.00 uur).

Website: www.sgv-roermond.nl

Telefoon: 0475-386725 / fax: 0475-386797 / e-mail: sgv@bisdom-roermond.nl

Bankrelaties: ABN Amro NL45ABNA0229852599 en ING bank: NL62 INGB 0001028074
beide t.n.v. 'Sint-Gregoriusvereniging, postbus 470, 6040 AL Roermond'

NSGV

Bezoekadres: Koningin Wilhelminalaan 3, 3818 HN Amersfoort
Tel. 030-2331010 / e-mail info@nsgv.nl / www.nsgv.nl

